

MAGDALENA DZIURLIKOWSKA

konstnär och kritiker

Konstkoloni. Mycket känns som akademismens kolonisering av konsten.

Vernissagefest 11 september på Röda Sten i Göteborg. Plötsligt kliver konsthallens ansvariga upp och meddelar att lokalen måste utrymmas. Detta är inte ett performance, det är ett terrorhot. Fyra män, med påstådda kopplingar till terroristorganisationen Al-Shabab har gripits. Spekulationer har luftats om att de har häktats för förberedelser till mord på Lars Vilks som förväntades vara på kalaset.

Göteborgsbiennalen kunde knappast ha fått en mer spektakulär start, som också aktualiserar dess tema: det förlorade paradiset, kaos och den nya världens ordning. "Pandemonium – Art in a Time of Creativity Fever", heter utställningen och anspelar på John Miltons epos "Paradise Lost". Pandemonium, som beskrivs i boken, är den störta ängeln Lucifers palats. Därifrån lanseras ett alternativt sätt att förhålla sig till skapelsen. Curatorn Sarat Maharaj, med en grupp med-curatorer, bland andra Gertrud Sandqvist, menade att biennalkonstnärerna skulle liknas vid kreativa demoner eller omvälvningarnas uttolkare, men verkligheten stal showen.

De trettiotal konstnärer biennalen samlat erbjuder inte i första hand upplevelser som tar andan ur en. Snarare kan man rekognosera bland olika undersökande strategier som lutar sig tungt mot teoretisk underbyggnad. Mycket av det som visas på Röda Sten, Göteborgs konsthall, Göteborgs konstmuseum och Bohusläns museum i Uddevalla känns som akademismens kolonisering av konsten. Olika tänkvärda idéer läggs fram, processerna beskrivs, men konsten, själva gränssnittet med vilket man tänkt sig att kommunicera, blir ofta en osjälvständig bricka i ett större spel. Att konst kan vara beroende av text eller kontext är inte problemet, så har det varit länge. Problemet uppstår när konstverken inte tillför något utöver den förklaring som kan läsas i katalogen.

Bryndis Snæbjörnsdóttir och Mark Wilsons videoinstallation med måsar och människor som växelvis äter från samma bord är dekorativ, och ifrågasättandet av det antropocentriska synsättet intressant, men som konstverk med ambition att lyfta ett sådant tema känns det otillräckligt. En undersökning som lyckas bättre är Antonio Vega Macotelas utbyten av tjänster med interner på ett fängelse i Mexico City. Inom de snäva ramarna för vad som är tillåtet skapas här en handel baserad på tidsåtgång. Konstnären Macotela letar efter fången Ismaels kärlek utanför murarna, i utbyte och under samma tid använder Ismael sina nervösa tics för att skrapa ett kraterliknande hål i boken "Greven av Monte Cristo".

Visst glittrar det till av poetiska och visuella guldkorn i Göteborgsbiennalen, som pågår till den 13 november. Men de styrande i Pandemonium borde ha sett till att det blänkade lite tätare.

Magdalena Dziurlikowska

Konsthallen Röda sten i Göteborg.

FOTO: SCANPIX

Kulturchef: Rakei Chukri
 Redaktionssekreterare: Östen Rosvall, Patrik Svensson
 E-post: kultur@sydsvenskan.se
 Postadress: Kultur, Sydsvenskan, 205 05 Malmö
 Redigering: Susanne Calogero

KULTUR